

РЕШЕНИЕ

№ 1

гр. Разград, 04.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Лазар Й. Мичев

Членове: Е. Д. Стоев
Пламен М. Драганов

при участието на секретаря Светлана Л. Илиева
в присъствието на прокурора Е. Й. Е.
като разгледа докладваното от Лазар Й. Мичев Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20223300600304 по опИ. за 2022 година

Производството е по реда на чл. 327 от НПК.

С присъда № 10/14.07.2022 год. по нох дело № 174/2021 г., РС – Исперих признал подсъдимия Н. А. М. за виновен в това, че на 08.09.2020 год. в село Хърсово, обл. Разград, в съучастие, като съизвършител със С. А. М., ЕГН ***** от село Подгорица, обл. Търговище, повредил противозаконно чужда движима вещ - лек автомобил “Фолксваген“, модел “Пасат“, с рег. № ****, на стойност 2 400.00 лева - собственост на С. И. И. от село Хърсово, обл. Разград, като унищожил: предно (челно) стъкло; задно стъкло, стъкло на предна дясна врата; стъкло на предна лява врата; стъкло на дясна задна врата; стъкло на лява задна врата; стъкло на багажник вдясно; стъкло на багажник вляво; предна дясна врата; преден десен фар; преден ляв фар; дясно странично огледало и предна броня, като с тези си действия причинил на С. И. И. щета, на обща стойност 1595 лева - престъпление по чл. 216, ал. 1 вр. с чл. 20, ал. 2 от НК, поради което и в условията на чл. 54 от НК, го осъдил на лишаване от свобода за срок от една година, което да изтърпи ефективно, при първоначален строг режим, на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. “б“ от ЗИНЗС.

Със същата присъда съдът признал подсъдимата С. А. М. за виновна в това, че на 08.09.2020 год. в село Хърсово, обл. Разград, в съучастие, като съизвършител с Н. А. М., ЕГН ***** от същото село, повредила противозаконно чужда движима вещ - лек автомобил “Фолксваген“, модел “Пасат“, с рег. № ****, на стойност 2 400.00 лева - собственост на С. И. И. от село Хърсово, обл. Разград, като унищожила: предно (челно) стъкло; задно стъкло, стъкло на предна дясна врата; стъкло на предна лява врата; стъкло на дясна задна врата; стъкло на лява задна врата; стъкло на багажник вдясно; стъкло на багажник вляво; предна дясна врата; преден десен фар; преден ляв фар; дясно странично огледало и предна броня, като с тези си действия е причинила на С. И. И. щета, на обща стойност 1 595 лева - престъпление по чл. 216, ал. 1 вр. с чл. 20, ал. 2 от НК, поради което и

в условията на чл. 54 от НК, я осъдил на лишаване от свобода за срок от шест месеца, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК, изтърпяването на така наложеното наказание е отложено за изпитателен срок от три години.

Възпитателната работа по отношение на условно осъдената през време на изпитателния срок е възложена на РУМВР-Исперих.

На основание чл. 45 от ЗЗД съдът осъдил подсъдимите Н. А. М. и С. А. М. да заплатят солидарно на гражданския ищец С. И. И. сумата 1 595 лева, представляваща обезщетение за претърпените от него имуществени вреди от престъплението, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на увреждането - 08.09.2020 год. до окончателно плащане.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 189, ал. 3 от НПК съдът осъдил подсъдимите Н. А. М. и С. А. М. да заплатят в полза на Държавата по сметка на МВР сумата 175.50 лева, представляваща направени разноски на досъдебното производство, а по сметка на РС-Исперих сумата 20 лева представляваща направени разноски в хода на съдебното производство и сумата 63.80 лева представляваща дължима ДТ върху уважения размер на гражданския иск.

Недоволни подсъдимите Н. М. и С. М. обжалват присъдата с бланкетна въззивна жалба като неправилна и незаконосъобразна, постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а наложените наказания се обжалват като явно несправедливи. От въззивната инстанция се иска да извърши цялостна проверка на обжалваната присъда и да упражни правомощията си, според констатираните пороци.

В допълнение към въззивната жалба, подадено от защитника на подсъдимите адв. М. П., се сочи и необоснованост на присъдата, тъй като същата противоречи на събраните по делото доказателства. За защитата са неизвестни мотивите на съда по силата на които е прието за доказано, че подсъдимият Н. М. е автор на инкриминираното деяние, тъй като такива данни се съдържат само в показанията на пострадалия и роднините му. Този извод е в противоречие с други свидетелски показания, установени по несъмнен и безспорен начин, още повече, че е налице и самопризнание на друг извършител на деянието, което се подкрепя от обясненията на подсъдимата С. М..

По делото е постъпила и въззивна жалба, подадена от подсъдимия Н. А. чрез защитник адв. Р. П. в която се изтъкват доводи за необоснованост на присъдата. Твърди се, че от събраните по делото доказателства не може да се направи несъмнен и безспорен извод за съпричастността на подсъдимия М. към авторството на деянието. От въззивната инстанция се иска отмяна на атакуваната присъда и признаване на подсъдимия М. за невиновен, поради недоказаност на обвинението.

По делото е постъпила и въззивна жалба против присъдата от подсъдимата С. М., чрез служебният ѝ защитник адв. А. М.. Във въззивната жалба се изтъква, че по делото не са събрани доказателства от които да се направи обоснован извод за вината на подсъдимата С. М.. Същата е призната за виновна единствено въз основа на нейните самопризнания.

В допълнение към въззивната жалба от въззивната инстанция се иска да отмени протоколно определение на първоинстанционния съд от 14.07.2022 г., с което е постановено препис от протоколите по делото да се изпратят на прокурора, за проверка и преценка за извършено престъпление по чл. 290, ал. 1 от НК

Преписи от въззивните жалби и от допълните съображения са изпратени на другите страни.

Писмени възражения против въззивните жалби не са постъпили.

С въззивните жалби не са направени доказателствени искания.

Воззивните жалби се подържат и в съдебно заседание от защитника на подсъдимите адв. Ковалаков на същите основания и със същите искания. Набляга се на необоснованост на

присъдата в частта досежно вината на подсъдимия Н. М. с твърдението, че обвинението против него не е доказано по несъмнен и безспорен начин, като се прави кратък анализ на гласните доказателства. На следващо място се сочи допуснато нарушение на процесуалните правила довело до засягане правото на защита на подсъдимия. Сочи се предубеденост на съда при обсъждане на доказателствената съвкупност. Изтъква се необоснованост на заключението по назначената оценъчна експертиза. Твърди се, в условията на алтернативност, че са налице основания за определяне на наказанието на подсъдимия М. при условията на чл. 55 от НК.

В лично изявление подсъдимите Н. и С. М. заявяват, че поддържат становището на защитника си.

Повереникът на гражданския ищец адв. М. също намира въззивните жалби за неоснователни и моли съда да потвърди присъдата като правилна, законосъобразна и обоснована. Застъпва се, че в хода на наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения свързани с правото на защита на подсъдимия М. и при събиране, проверка и обсъждане на доказателствата. Повереникът изразява становище, че не са налице основания за определяне на наказание на подсъдимия М. при условията на чл. 55 от НК.

В лично изявление гражданския ищец С. И. заявява, че поддържа становището на повереника си.

В последната си дума подсъдимият Н. М. заявява, че не е виновен и моли да бъде оправдан.

В последната си дума подсъдимата С. М. заявява, че не иска нищо от съда.

Съдът прецени доказателствата по делото и становищата на страните на основание чл. 313 от НПК и след цялостна служебна проверка на обжалвания съдебен акт, на основание чл. 314 от НПК, прие следното:

От фактическа страна:

Двамата подсъдими Н. А. М. и С. А. М. са брат и сестра, които произхождат от многодетно семейство.

С. М. има завършено основно образование. Не е омъжена, но съжителства на семейни начала и е майка на две деца. Същата е безработна, като не получава постоянни доходи от трудова дейност или други източници. Не притежава имущество, от което да се издържа. Живее в село Подгорица, обл. Търговище, но често се разделяла с мъжа си и в тези периоди на раздяла живеела в село Хърсово, обл. Разград при своята майка и при брат си Н.. Не е осъждана.

Н. М. е със завършено начално образование. Работи като трупач на дърва с месечен доход от трудовата си дейност в размер на 500 лева. Не получава допълнителни доходи от други източници. Не притежава имущество, от което да се издържа. Живее в село Хърсово, обл. Разград, като сред близките и приятелите си е известен с името Нешко. В периода 2016 – 2022 год. е осъждан на няколко пъти, вкл. на лишаване от свобода, при ефективно изтърпяване.

Подсъдимият Н. А. М. съжителствал на семейни начала със свидетелката В.П.И., която е бивша съпруга на пострадалия свидетел С. И. И..

С. и В. имали родени от брака си общи деца, като по повод на раздялата им имали и спорове за упражняването на родителските права спрямо децата. В тази връзка не били в добри отношения помежду си. От своя страна настоящият съжителник на В. - подсъдимият Н. А. М. също не бил в добри отношения със С. И. И., чиито деца живеели при Н. заедно с майка им В. и често имали конфликти помежду си.

Вечерта, на 08.09.2021 год., подсъдимият Н. М. бил в центъра на село Хърсово с приятели, сред които свидетелите А. А.ов Р., П.Х.П., О.С.В. и С.И.Г.. Подсъдимият ги

почерпил за новороденото си дете от В., което тогава било на 40 дни. По време на разговора станало въпрос, че свидетелят П.П. ще влиза в затвора и трябвало да се подготвя да стане "булка". По този повод подсъдимият Н., чиито конфликти със С. И. били известни сред близките и приятелите им, изразил своето неприязнено отношение към бившия съпруг на съжителницата си, като казал, че "иска С. да бъде много ебан в затвора".

Същата вечер подсъдимият Н. М. тръгнал да се прибира към дома си заедно със свидетеля П.П., тъй като живеели в една посока. Минали покрай дома на свидетеля И. И. А. /баща на пострадалия С. И. И./, живущ в съседство, който изварявал буркани с лютеница в двора на къщата си и видял, че П. и Н. заедно влизат в къщата на последния. По същото време в къщата на подсъдимия Н. М. били съжителницата му В. с бебето им. Заедно с тях там била и подсъдимата С. А. М. с едното от децата ѝ, която пребивавала в дома на брат си в село Хърсово поради поредния конфликт с мъжа ѝ. Подсъдимият Н. М. бил видимо повлиян от употребения алкохол с приятелите си. Бил ядосан на С., заради влошените отношения помежду им, както и с оглед на конкретен повод - С. отказвал да подпише документ за получаване на социални помощи за децата му. Във връзка с тези обстоятелства, същата вечер, заедно със С. решили да отидат пред дома на С. и да изпочупят автомобила му, който бил паркиран пред къщата му.

В изпълнение на намисленото отишли пред дома на свидетеля С. И. И., където пред къщата му бил паркиран притежавания от него лек автомобил, марка "Фолксваген", модел "Пасат", с рег. № ****. В ръцете си носели брадви и започнали да нанасят с тях удари по автомобила. В резултат на това повредили сериозно лекия автомобил, като унищожили предно (челно) стъкло; задно стъкло, стъкло на предна дясна врата; стъкло на предна лява врата; стъкло на дясна задна врата; стъкло на лява задна врата; стъкло на багажник вдясно; стъкло на багажник вляво; предна дясна врата; преден десен фар; преден ляв фар; дясно странично огледало и предна броня.

По същото време свидетелят С. И. И. и сегашната му фактическа съжителница - свидетелката С. Г. И. били в дома си, в горните стаи на къщата. Когато чули странните шумове от тракане навън пред дома им, слезли да погледнат през прозорците на долните стаи, откъдето се виждало по-добре. Възприели човешки силуети, които нанасяли удари върху паркирания автомобил пред къщата, сред които ясно разпознали единствено подсъдимия Н. (Нешко). Тъй като С. и С. се изплашили, не излезли веднага навън, а се обадили на бащата и братя на С., за да дойдат пред дома им, като обяснили какво се е случило. Междувременно хората около автомобила избягали. Когато близките на С. дошли пред къщата, те заедно огледали автомобила на С. и установили нанесените щети. Подаден бил сигнал до полицейските органи и започнало разследване по случая, при което пострадалият С. И. И. посочил подсъдимия Н. А. М. като един от извършителите на деянието.

В края на месец октомври 2020 год., след опИ.ния инцидент, Н. и съжителницата му В. се скарали и разделили за известно време. В. се прибрала при роднините си в село Топчий, но тъй като и там възникнали конфликти, заживяла известно време при близките на бившия си съпруг С. И. И. в село Хърсово, които я прибрали заради общите им деца със С.. По този начин около седмица живяла в дома на свидетелката И.В.Х., която е жена на братя на С.. Пред нея, както и пред родителите на С., В. се оплакала тогава, че Н. я тормозел, не искал децата ѝ от С., както и признала за общото им участие при посегателството върху автомобила на С.. Разказала, че Н. бил ядосан на С., заради разправията по повод на децата му от В., поради което накарал нея и С. заедно с него да отидат и да счупят колата на С..

Същото споделила и на свидетелката С. Г. И., когато в същия период заедно със С. ходили при Нотариус в гр. Исперих. Тогава в общ разговор със свидетелката В., тя отново се оплакала от лошото отношение на Н. (Нешко) спрямо нея и разказала за случката с автомобила на С., като признала, че заедно с Н. и С. са участвали в чупенето на колата.

Заключението на назначената на Досъдебното производство съдебно-оценъчна експертиза определя стойност на повредения лек автомобил "Фолксваген", модел "Пасат", с

рег.№ ****, към датата на процесното деяние 08.09.2020г. - 2400.00 лева, съобразно използваните Метод на остатъчна стойност, при който отчита 7 % овехтяване за автомобили с 15 и повече години експлоатация след годината на производство (определена стойност по този метод от 2 450.00 лева) и по Метода на пазарния подход - по пазарни и офертни цени на автомобили нова и втора употреба (определена стойност по този метод от 2 300.00 лева).

Същата експертиза оценява и щетите, нанесени на автомобила при извършеното върху него посегателство, а именно: унищожени предно (челно) стъкло; задно стъкло, стъкло на предна дясна врата; стъкло на предна лява врата; стъкло на дясна задна врата; стъкло на лява задна врата; стъкло на багажник вдясно; стъкло на багажник вляво; предна дясна врата; преден десен фар; преден ляв фар; дясно странично огледало и предна броня, които оценява на сумата от 1 595.00 (хиляда петстотин деветдесет и пет) лева, като оценката е коригирана със съответен коефициент 0.7, отчитащ експлоатационната възраст на автомобила, който е с първоначална регистрация преди 22 години. Експертизата е категорична, че опИ.ните автомобилни части, не подлежат на възстановяване, като всички стъкла и двата фара са повредени изцяло, а по отношение на дясното странично огледало и предна броня констатира, че възстановяването им е по-скъпо от подмяната с нови детайли.

Подсъдимите не са възстановили причинените щети на пострадалия С. И. И..

Идентична фактическа обстановка установил и първоинстанционния съд при проведеното съдебно следствие по общия ред.

По доказателствата:

Очертаната фактическа обстановка се установява въз основа на събраните и проверени в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства и доказателствени средства. Първоинстанционният съд е направил задълбочен анализ на всички доказателства и доказателствени средства, като ги подложил на прецизна проверка поотделно и в съвкупност. В изпълнение разпоредбата на чл. 305, ал. 3 от НПК съдът посочил установените обстоятелства и доказателствените материали. По отношение на констатираните противоречия са изложени аргументирани съображения на кои доказателства се дава вяра и защо, и кои доказателства не се кредитират и защо.

Съществен момент в настоящото наказателно производство се явява въпроса относно авторството на деянието и по-конкретно участието на подсъдимия Н. М. при осъществяване на изпълнително деяние.

Във връзка с този основен въпрос първоинстанционния съд също направил задълбочен анализ на доказателствата по делото.

По отношение участието на подсъдимата С. М. при осъществяване на престъплението, първоинстанционния съд правилно и законосъобразно отчетел самопризнанието ѝ, направено, както в дадените от нея в хода на досъдебното производство обяснения, така и в обясненията ѝ, дадени в хода на съдебното следствие. Заявеното от нея пред съда относно личното ѝ участие при извършване на деянието съответства и се подкрепя от показанията на разпитаните по делото свидетели В.П.И., И.В.Х., И. И. А. и С. Г. И..

Свидетелката В. И. в показанията си пряко уличава подсъдимата С. М. като нейн съучастник в извършване на посегателството върху автомобила, като освен това сочи самата себе си като съизвършител на деянието. Косвено, тези нейни твърдения, вкл. и относно участието на С. в извършване на престъплението, се потвърждават и в показанията на посочените по-горе трима свидетели, пред които В. споделила, че тя заедно с Н. и С. са счупили автомобила на С.. Показанията на тези свидетели относно съпричастността на С. М. към престъплението, в което е обвинена, са непротиворечиви и подкрепят самопризнанието ѝ, поради което правилно и законосъобразно им е дадена вяра от страна на съда относно този факт.

Във връзка със съпричастността на подсъдимия Н. М. към извършване на престъплението, по делото са налични показанията на свидетелите очевидци - пострадалият С. И. И. и жена му -свидетелката С. Г. И.. Тази двама свидетели, под страх от наказателна

отговорност са заявили, че лично са възприели, че лицата около паркирания автомобил са били повече от един, сред които са разпознали по категоричен начин подсъдимият Н. А. М.. Несъмнено тази свидетели са пряко заинтересовани от изхода на делото, но техните показания, преценени при анализа и на другите доказателства / показанията на свидетелите О. С., И. А., А. Д./, се явяват обективни и правдиви, поради което също правилно и законосъобразно им е дадена вяра.

Освен това в приобщените от съда показанията на свидетеля О. С. В. се установяват данни, че същата вечер на 08.09.2020г., преди извършване на процесното деяние, по време на приятелското им събиране с Н. А. М., последният е изразил явно неприязнено отношение към пострадалия С. И. И..

В показанията си свидетелката А. Р. Д. сочи, че в относими време и място лично разпознала Н. А. М., който заедно с още едно лице са минали покрай нея, когато прибирала навън животните си, около 21:30 часа и се придвижвали в посока къщата на С., която била в противоположна посока спрямо къщата на Н.. Тъй като било вече тъмно, жената не разпознала визуално лицата, но много ясно разпознала гръмогласния глас на подсъдимия Н. М. и твърде скоро след като лицата отминали същата свидетелка чула силен шум от счупване, който идвал откъм улицата на С.. Така установените факти дават основание на съда да направи обоснован извод за съпричастността на подсъдимия Н. А. М. към престъпното деяние, като по хронология на събитията същият е възприет пряко впоследствие от пострадалия и съжителницата му, като един от съавторите на престъплението, които са нанасяли удари по автомобила и са причинили щетите по него.

В показанията си свидетеля И. И. сочи, че веднага след деянието разговарял със С., който още тогава му заявил, че разпознал подсъдимия Н. М. като един от извършителите.

Косвени данни за участието на Н. А. М. при извършване на престъплението, се установяват и в показанията на свидетелите И.В.Х. и С. Г. И., на които свидетелката В.П.И. споделила, че тя заедно с Н. и С. са счутили автомобила на С.. За да кредитира техните показания по отношение на участието на подсъдимия Н. М., първоинстанционния съд подложил на обстоен анализ противоречията им с показанията на самата В.П.И. и обясненията на подсъдимата С. А. М..

Така при съвкупна преценка на гласните доказателства, отчитайки, че в по-голямата си част са последователни, допълващите се и кореспондиращи по хронология на събитията, респ. отчитайки и противоречията, констатирани в обясненията на подсъдимата С. А. М. и показанията на В.П.И. спрямо останалия доказателствен материал по отношение личното участие на Н. в престъплението, първоинстанционния съд стигнал до обоснован и категоричен извод, че деянието е извършено в съизвършителство между двамата подсъдими - брат и сестра - Н. А. М. и С. А. М..

Първоинстанционният съд приел също, че въз основа на установените по делото факти не изключват вероятността и други лица също да са участвали в посегателството върху автомобила на пострадалия, което обаче не е предмет на обвинението.

От правна страна:

При тези фактически констатации и след комплексен анализ на доказателствения материал единствения възможен правен извод е, че обвинението против подсъдимите Н. А. М. и С. А. М. е доказано по несъмнен и безспорен начин. И двамата на 08.09.2020 год. в село Хърсово, обл. Разград, в съучастие, като съизвършители, са повредили противозаконно чужда движима вещ - лек автомобил "Фолксваген", модел "Пасат", с рег.№ ****, на стойност 2 400.00 лева - собственост на С. И. И. от село Хърсово, обл. Разград, като са унищожили: предно (челно) стъкло; задно стъкло, стъкло на предна дясна врата; стъкло на предна лява врата; стъкло на дясна задна врата; стъкло на лява задна врата; стъкло на багажник вдясно; стъкло на багажник вляво; предна дясна врата; преден десен фар; преден ляв фар; дясно странично огледало и предна броня, като с тези си действия са причинили на С. И. И. щета, на обща стойност 1595.00 лева - престъпление по чл. 216, ал. 1 вр. с чл. 20, ал. 2 от НК за всеки един от подсъдимите.

От обективна страна, изпълнителното деяние представлява повреждане и унищожаване на чуждо имущество. За унищожаването е достатъчно да се въздейства върху вещта по начин, който я прави негодна за употреба по предназначение, което е категорично установено по делото по отношение на изпочупените автомобилни части: предно (челно) стъкло; задно стъкло, стъкло на предна дясна врата; стъкло на предна лява врата; стъкло на дясна задна врата; стъкло на лява задна врата; стъкло на багажник вдясно; стъкло на багажник вляво; предна дясна врата; преден десен фар; преден ляв фар; дясно странично огледало и предна броня, които в своята съвкупност съставляват и повреда на целия автомобил. Вследствие поведението на подсъдимите, които са нанасяли удари върху автомобила, опИ.ните части са били строшени (деформирани) до невъзможност да бъдат поправени и използвани отново по предназначение. По този начин подсъдимите са осъществили непосредствено въздействие върху чуждата движима вещ - лек автомобил, като са го повредили, унищожавайки множество от частите по него. Нарушена е била целостта на автомобила.

Несъмнено по делото е установено и това не е спорно, че повредената вещ - лек автомобил "Фолксваген", модел "Пасат", с рег. № ****, принадлежи на пострадалия С. И. И..

Безспорно по делото е установен както факта на унищожаване и повреждане на лекия автомобил, така и причинно-следствената връзка между поведението на подсъдимите и съставомерния резултат.

Двамата подсъдими са действали задружно, като съизвършители по смисъла на чл. 20, ал. 2 от НК, като участници в самото изпълнение на престъплението.

От субективна страна, подсъдимите са действали при форма на вината – пряк умисъл. Същите са съзнавали общественотоопасния характер на извършеното от тях деяние, предвиждали са общественотоопасните последици и са направили всичко зависещо от тях за настъпването им. И двамата са били наясно, че нанасяйки удари върху автомобила ще повредят чуждото имущество, но въпреки това са осъществили намислените от тях действия, довели до унищожаване на автомобилните части и повреждането на автомобила в неговата цялост.

По наказанието:

При определяне на наказанието спрямо двамата подсъдими са отчетени отчете висока обществена опасност на деянието, както с оглед начина на извършването му, така и с оглед високата стойност на повреденото и унищожено имущество, което не е възстановено на пострадалия, също и подбудите на извършителите.

По отношение на подсъдимия Н. А. М. е отчетена и висока обществена опасност на личността му, предвид наличието на предишни осъждания. Липсата на критично отношение към проявата. Не се констатира смекчаващи вината и отговорността му обстоятелства.

По отношение на подсъдимата С. А. М. са отчетени като смекчаващи вината и отговорността ѝ обстоятелства - направеното от нея самопризнание, съдействайки за разкриване на обективната истина по отношение на личното ѝ участие в престъпната проява, както и чистото ѝ съдебно минало.

При тези обстоятелства и при условията на чл. 54 от НК, съдът на всеки един от подсъдимите е наложено съответно наказание, както следва:

-за подсъдимия Н. А. М. - над минимума и под средния размер, определен от закона, а именно една година лишаване от свобода, което да изтърпи ефективно, при първоначален строг режим, на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. "б" от ЗИНЗПС;

-за подсъдимата С. А. М. - около минимума, а именно шест месеца лишаване от свобода, като по отношение на нея е отложено изтърпяването на наказанието за изпитателен срок от три години, на основание чл. 66, ал. 1 от НК.

По отношение на предявения граждански иск:

По делото е безспорно установено, че в резултат на извършеното престъпление по чл.

216, ал. 1 вр. с чл. 20, ал. 2 от НК, пострадалият С. И. И. от село Хърсово, обл. Разград, е претърпял имуществени вреди в размер, съставляващ стойността на повреденото имущество, определена съобразно заключението на извършената съдебно-оценъчна експертиза, а именно 1 595.00 лева. Това е размерът на съставомерно настъпилите вреди и същите са реално претърпени от пострадалия в резултат на извършеното престъпление. По несъмнен и безспорен начин е установена пряка причинно-следствена връзка между деянието и щетите, които са причинени виновно и противоправно, с което подсъдимите ангажират както наказателната си, така и гражданскоправната си отговорност по смисъла на чл. 45 от ЗЗД, а именно да обезщетят пострадалия за причинените му вреди при наличие на осъществен от тяхна страна състав на неправомерно увреждане спрямо имуществото му.

За заплащане на обезщетението двамата подсъдими носят солидарна отговорност съгласно разпоредбата на чл. 53 от ЗЗД. При условията на чл. 86 от ЗЗД дължат и обезщетение за забава върху дължимото обезщетение в размер на законната лихва, считано от датата на увреждането - 08.09.2020 год. до окончателно изплащане.

При тези обстоятелства двамата подсъдими правилно и законосъобразно са осъдени да заплатят на гражданския ищец С. И. И. сумата 1 595.00 лева, представляваща обезщетение за претърпените от него имуществени вреди от престъплението, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на увреждането - 08.09.2020 год. до окончателното ѝ изплащане.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 189, ал. 3 от НПК на подсъдимите са възложени разноските по делото.

По жалбите:

Като основно възражение се изтъква необоснованост на присъдата в частта досежно вината на подсъдимия Н. М.. Защитата твърди, че присъдата е постановена в противоречие със събраните по делото доказателства и е неизвестно по силата на какви съображения е прието за доказано обвинението против подсъдимия Н. М., предвид на това, че данните които го изобличават като съизвършител се съдържат единствено в показанията на пострадалия и роднините му.

Въззивният съд намира това възражение за неоснователно. Първоинстанционният съд е подложил на задълбочен анализ събраните по делото доказателства, като е проверил същите както поотделно, така и в съвкупност. В тази връзка аргументирано са изложени подробни съображения в които съдът е дал обоснован отговор защо приема за доказано обвинението против подсъдимия Н. М. за доказано.

Вярно е, че преки доказателства за участието в деянието на подсъдимия Н. М. се съдържат единствено в показанията на пострадалия С. И.. Той твърди, че видял, че няколко лица чупят автомобила му и сред тях разпознал подсъдимия Н. М.. Това обстоятелство веднага съобщил на баща си, на когото се обадил веднага. Малко по-късно пострадалия сигнализирал и полицията, като отново заявил, че единият от нападателите бил подсъдимия Н. М., когото разпознал по походката му и движенията му. Показанията на пострадалия С. И. се подкрепят и от показанията на неговия съсед – свидетеля И. А.. Последния също заявява, че след като отишъл на място вечерта веднага след инцидента и видял в какво състояние е автомобила, С. И. му заявил, единият от извършителите е подсъдимият Н. М.. Отделно от това този свидетел сочи, че пред него, жена му и свидетелката И. Х., свидетелката В. И. заявила, че подсъдимият Н. М. е участвал. Противоречията в показанията на свидетелката В. И. са подробно анализирани от първоинстанционния съд и настоящата инстанция споделя напълно изложените съображения в тази връзка.

От своя страна жената на пострадалия свидетелката С. И. в показанията си също заявява, че лично е разпознала по физиономия подсъдимия Н. М., като един от извършителите на деянието.

В горния смисъл показанията на пострадалия С. И. и жена му свидетелката С. И., които несъмнено са заинтересовани от изхода на делото, са годни доказателства, тъй като се подкрепят и от други доказателства. Незаконносъобразно би било изключването на показанията на тези свидетели – очевидци, само защото са заинтересовани от изхода на

делото.

На следващо място защитата изтъква допуснати от първоинстанционния съд съществени нарушения на процесуалните правила засягащо правото на защита на подсъдимия Н. М., като се твърди предубеденост на съда при обсъждане на доказателствената съвкупност. Отделно от това се сочи и необоснованост на заключението по назначената оценъчна експертиза.

Настоящата инстанция не споделя и тези възражения. След внимателен прочит на делото, настоящата инстанция не споделя становището на защитата за предубеденост на съда при обсъждане на доказателствената съвкупност. Въззивният съд констатира, че първоинстанционният съд е направил обективен и безпристрастен анализ на доказателствата, като е изложил подробни съображения кои доказателства и защо кредитира и кои и защо не кредитира. Несъгласието на защитата с дейността на съда при обсъждане на доказателствената съвкупност не сочи на някаква форма на предубеденост.

Вещото лице по назначената съдебно-оценъчна експертиза е дал обоснован и компетентен отговор на всички поставени му въпроси. Несъгласието на защитата с отговорите на вещото лице също не води до обоснованост на заключението.

Напускането на съдебното заседание на служебния защитник на подсъдимия Н. М. по здравословни причини, също не е довело да засягане правото му на защита, тъй като той лично се е съгласил заседанието да продължи без служебния му защитник, каквото право има, съобразно разпоредбата на чл. 94, ал. 2 от НПК.

Съобразявайки горното въззивната инстанция не констатира да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до засягане правото на защита на подсъдимия Н. М., включително и други, извън посочените такива.

На следващо място, в условията на алтернативност, се сочи, че при определяне вида и размера на наказанието на подсъдимия Н. Мустафа съдът не е отчел наличието на многобройни смекчаващи вината обстоятелства. Като такива защитата сочи, че подсъдимият работел като трупач на дърва с месечен доход от трудова дейност – 500 лева, както и че има новородено дете. Като други такива обстоятелства се сочат и възрастта на автомобила и изминалия период от време – над две години, като през това време няма други прояви.

Въззивната инстанция намира, че не са налице основания за определяне на вида и размера на наказанието при условията на чл. 55 от НК. Дори и да се приеме, че след извършване на деянието подсъдимият е полагал труд и се грижел за дела, включително и новородено, то това по-скоро е негово задължение и отговорност към семейството му. Относно продължителността на производството, въззивната инстанция констатира, че съдебното производство е продължило по-дълго време по причини свързани с подсъдимите, поради което в случая това не също не може да бъде прието като смекчаващо вината обстоятелство.

Определянето на друго по вид наказание или намаляване размера на наложеното наказание от една година лишаване от свобода би се явило проява на излишен либерализъм, който не би довел до постигане целите на наказанието. Въззивната инстанция приема, че така определеното по вид и размер наказание не се явява несправедливо спрямо подсъдимите. То е съобразено с всички имащи отношение обстоятелства и първоинстанционният съд е изложил аргументирани съображения в този смисъл при индивидуализацията на наказанието на всеки един от двамата подсъдими.

Съобразявайки горното Разградски окръжен съд намери, че обжалваната присъда е правилно и законосъобразна и не са налице основание за нейната отмяна или изменение, поради което и на основание чл. 338 от НПК същата следва да бъде потвърдена изцяло.

Воден от изложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда № 10/14.07.2022 год. по нощ дело № 174/2021 г. по опИ. на РС – Исперих.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____